

Streda 9. decembra 2015

Text: Iz 63, 15 – 64, 3

¹⁵Pohliadni z nebies a uvid' zo svojho svätého a slávneho príbytku! Kde je Tvoja horlivosť a moc? Pohyb Tvojich citov a Tvoje zľutovanie sa mi odopierajú. ¹⁶Ved' Ty si Otec náš, lebo Abrahám nevie o nás a Izrael nás nepozná. Ty, Hospodine, si Otec náš, Tvoje meno od pradávna je: Náš Vykupiteľ. ¹⁷Hospodine, prečo si nám dal poblúdiť od Tvojich ciest a zatvrdil si nám srdcia, tak, že sa Ťa nebojíme? Vráť sa kvôli svojim služobníkom, kvôli kmeňom svojho dedičstva. ¹⁸Tvoj ľud vlastnil Tvoju svätýňu len krátky čas, naši protivníci ju pošliapali. ¹⁹Takí sme, akoby si nad nami oddávna nepanoval, ako tí, nad ktorými nikdy neodznelo Tvoje meno. Kiežby si pretrhol nebesá a zostúpil, aby sa zatriasli vrchy pred Tebou. ¹Ako oheň zapaluje raždie, ako oheň privádza do varu vodu - tak príd', aby si dal svojim protivníkom poznať svoje meno, aby sa Tvojej prítomnosti báli národy. ²Keď si nečakane robil hrozné veci, zostúpil si a vrchy sa triasli pred Tebou. ³Od vekov to nikto neslýchal ani nepočul, oko nevidalo Boha okrem Teba, ktorý by tak nakladal s tými, ktorí naň očakávajú.

Piesne: ES č. 396, 30

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ťažké situácie nás učia spoľahnúť sa na nebeského Otca. Táto stať z knihy proroka Izaiáša je úpenlivým volaním o Božiu pomoc. Dá sa povedať, že je výkrikom zúfaleho človeka. Je bezmocný, bezradný, na dne. A v tejto situácii obviňuje Boha, vyčíta Mu: Kde je Tvoja horlivosť a moc, kde sú Tvoje city a zľutovanie, prečo si nás nechal poblúdiť a zatvrdil si nám srdcia? Akoby sme Ti ani nepatrili, akoby si ani nebol náš Pán! Z predchádzajúcich veršov a aj z nasledujúcich je zrejmé, že nešťastnú situáciu, v ktorej sa ocitol izraelský národ, nezavinil Boh, ale národ sám, a to svoju neverou. Akým právom teda vyčíta Bohu, že to spôsobil On? Je to podobné ako reakcia dieťaťa, ktoré sa dostalo do úzkych vlastnou chybou a obviňuje rodiča: Ty za to môžeš, to je tvoja chyba. Napriek tomu, že takáto výčitka nie je namieste, obracia sa na rodiča, počíta s ním. Je to výkrik, ktorý aj keď si nevyberá slová, vyjadruje presvedčenie: Ty mi môžeš pomôcť. Len ty ma dostaneš z tejto ťažkej situácie. Poznáme stavy, keď sme na dne a nevieme si rady. Nemáme nikoho, na koho by sme sa mohli obrátiť, kto by nám vedel účinne pomôcť. Aj autor týchto veršov hovorí: „*Abrahám nevie o nás a Izrael nás nepozná*“ – nemôžeme sa spoliehať ani na svoju minulosť, ani na svoju prítomnosť. No máme Teba, Hospodine, Ty si náš Otec. To mení situáciu, lebo Ty si náš Otec. Ty nás nezavrhnješ, aj keď sme sa obrátili proti Tebe. Preto aj posledný verš tejto state vyjadruje toto presvedčenie: „*Od vekov to nikto neslýchal, ani nepočul, oko nevidalo Boha okrem Teba, ktorý by tak nakladal s tými, ktorí naň očakávajú.*“ Ťažké, z nášho pohľadu neriešiteľné situácie nás učia dôverovať Bohu, nespoliehať sa na seba, ale na Neho. Aj známy nemecký farár a teológ Dietrich Bonhoeffer, ktorý sa ocitol v zúfalej situácii koncentračného tábora, píše: „*Aj vo veľmi ťažkých situáciách nám Boh dá dost' síl, aby sme ich mohli zvládnuť.*“ Túto silu však nedáva predtým, ale až v tej ťažkej situácii, aby sme sa nespoliehali na seba, ale iba na Neho. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme Ti, že Ťa smieme volať Otcom, že sme Tvoje deti. Ďakujeme Ti, že si stále s nami a že sa na to môžeme spoľahnúť aj vtedy, keď sme na dne a naša situácia sa nám zdá neriešiteľná a stratená. Prosíme Ťa, nauč nás práve v takýchto situáciách spoliehať sa nie na seba, ale na Teba. Lebo Ty si prešiel tou najťažšou cestou kríža, aby si nás uistil o spasení a záchrane. Tak sa na Teba spoliehame a do Tvojich svätých rúk sa s dôverou vkladáme. Amen.

Mgr. Ján Hroboň, zborový farár v CZ ECAV Bratislava Dúbravka (BAS)